

takrat Vam pride nasproti v lepej belej obleki Vaš Lojzek, za katerim sedaj toliko žalujete in takrat se Vam bojo za vselej spornile besede: Blagor žalostnim, ker potolaženi bodo!

Iz Slatine. (Županov »popravek«.) Gospod župan, da boste boljše zadeli pri kakem drugem »popravku«, hočem Vas vzeti danes nekoliko v svojo »šolo«. Tablico in kamenček tedaj v roke! Računite ne znate. Odštejte 7271 fl. 51 kr. od 7275 fl. 91 kr., kaj ne, da ste se zmotili v »popravku« za eden goldinar! Preveč ste plačali (?) in to iz svojega! Še en pogrešek, pa si ga sami iščite, tlake Vam ne bom delal. No, če z goldinarji in krajearji ne znate računati, kako Vam naj tisočake zaupamo? Tudi v zemljepisju ste slabi; vzamite mapo, pa poglejte, da sv. Križ ni samostojna občina, ampak Vaše občine. Slovnice se pa nikar ne lotiva, da bi se slovensčine učila, kajti bojim se, da bi me preveč spravili v nevoljo. Samo eno vprašanje še iz katekizma: poznate-li, gospod župan 8 božjo zapoved? Veste, med nama rečeno, Vi ste se v svojem »popravku« tolikokrat pregrešili zoper to zapoved, da še noben »Slov. Gospodar« v vseh 26 letih ni zapustil s tolikimi grehi obložen tiskarne, kakor zadnja številka. Pa kaj si hočete! Kdor pade v lužo, spravlja se iz nje, če je treba tudi po starih. Zdaj bova pa malo prereševala Vaš dopis. Vi ste ž njim le potrdili, kar smo mi dokazali v 7. štev. »Slov. Gosp.«, da namreč niste ne Vi, ne Slatinski gospodje varčni gospodarji; torej pri zdravi pameti biti ne more, kdor bi vas še volil. Tožbinah stroškov niso zakrivile samo druge občine, kakor trdite; tudi Slatinska je bila tožena, kjer ste Vi župan. Oprostite, da tu postanem malo siten in Vas vprašam: ali ni bilo v proračunski seji dne 30. oktobra 1888 odločenih 1600 fl. za Graško hranilnico, kateri pa neki niso zagledali Gradca? In mar ni Graška hranilnica, ki ni ničesar dobila, tožila vsled tega? In kako ste storili pri g. Fr. O? Več kakor tri leta Vas je čakal brez obresti za šolski dolg in ko je lani terjal, dali ste mu kaj surov odgovor; in glejte, zdaj bo treba plačati na nepotrebnih obrestih in tožbinah stroških okoli 50 fl. Kdo je tega kriv? Vrli gospodar! Kako je z Vašimi plačili v Graško hranilnico od 1. novembra 1887 do 5. majnika 1890, razvidimo iz tožbine razsodbe *) od 5. maja 1890, kjer beremo: »Tožene občine Brestovec . . . (sledí še 7 občin, med temi tudi Slatinska) . . . so obsojene plačati od izposojenih 8000 fl. ostalih 77097 fl. 17 kr. z obresti vred po 4½% od 1. novembra 1887 do dne, ko se bo plačalo; nadalje so obsojene plačati po 6% za zamujene obresti od deleža 320 fl., ki bi imel plačan biti 1. novembra 1887, in od naslednjih polletnih deležev v enakem znesku . . . Čudno, zakaj bi pa bili toženi, ko bi bili kaj plačali za ta čas? Omenjenih 600 fl. ste sicer plačali, pa za leto 1886 in sicer plačali tri leta prepozno, ko je hranilnica grozila s tožbo. Zakaj pa niste hitro leta 1886 poslali za to odločenega denarja v hranilnico? »Na drugih terjativah« niste izplačali 6675 fl. 91 kr. v tem poltretjem letu (od 1. 1887—1890), kakor trdite, ampak to so stroški osemih let od 1. 1882 do 1890, kakor ste sami spoznali v računu od dne 5. februarja 1891. Le bolj pošteno, gospod župan, sicer ste sami krivi, ako Vam kedaj nihče več ne verjame! Nam pa bodite hvaležni, da smo Vam to popravili, kajti kmetje so že debelo gledali, kako Vi gospodarite, da jim v poltretjem letu potrosite 6675 fl. — Občinske doklade povišali ste nam Vi in Vaši odborniki na 40%, oziroma 55%, ne deželni odbor. Mislite, da ne poznamo postav? Sicer pa je tudi Miglič našega mnenja, kakor piše v Graški nebodijetrebah. (Konec prih.)

Iz Št. Lovrenca ob kor. žel. (Pust.) Kaj more biti, da so pri nas letos ta dan s tako svečanostjo obhajali? Marsikateri otrok sosednjih sol bo Št. Lovrenskim šolarjem zavidal, kajti ti imajo v ponedeljek in torek prosto, oni pa ne. Znabiti ima kr. šolski svet v Št. Lovrencu posebne pravice, o katerih drugi kr. šol. sveti še sanjariti ne smejo? Ali je pust izvanredni slučaj, pa samo za purgarje? Da, dragi starši, drugod je pust navadni šolski dan, v Št. Lovrencu pa velik praznik.

Od Sv. Lovrenca na kor. žel. (Zahvala.) Kmetsko bralno društvo je imelo dne 14. februarja svoj občni zbor z veselico v prostorih g. J. Kresnika v Pušcavi; tu smo se prav dobro imeli in reči smemo, da je naša že skoraj onemogla čitalnica zopet oživela in se tako pomladila, da je veselje za vsakega pravega rodoljuba, gotovo tudi za vsakega, ki nas je počastil s svojim pohodom. Posebno se imamo zahvaliti gosp. dr. Rozini iz Celja, ki je imel o gospodarstvenih rečeh jako zanimiv in podučljiv govor. Radi se ga bomo vedro spominjali; na občno željo priporočamo se in prosimo tudi, ako mogoče, drugokrat! Hvala lepa g. drd. Glažerju, ki nam je pripeljal tako izvrstnega govornika s svojim častnim pohodom seboj. Hvala pa tudi vrlim pevcem, gg. Šacu, učitelju pri sv. Lovrenca, Šilhanu itd. in drugim iz Ruš, ki ste nas s svojim milim petjem tako razveseljevali, da smo zabili na zemljo, ter mislili, da smo že v svoji najveselejši prihodnji domovini. Živili! Hvala č. g. J. Kralju, župniku v Pušcavi, za lepo primerno besedo v zahvalo taistim, ki so nas z daljnjim potom, z govorom, petjem počastili. Posebno se imamo zahvaliti tudi pravim korenjakom vrlim Rušancem, ki so nas v tako obilnem številu obiskali. Kakor je razvidno iz vsega tega, vsak častiti bralec bode lahko spoznal, da je bila takrat naša čitalnica veličastno obiskana, kakor tudi, da se je vse v najlepšem redu vršilo. Ljudij je bilo, da se je vse trlo in vse židane volje; to je veselje pa tudi čast za vsakega, ki se zaveda našega milega naroda.

Od sv. Bolfanka v Ljutomerskih goricah. (Smrtna kosa.) Koncem novembra bila je tukaj pokopana udova Katarina Zadravčeva. Blaga pokojnica je imela dva moža in z vsakim četvero otrok, izmed katerih je bil sin iz prvega zakona, Alojzij Pevec, duhovnik in je že leta 1885 umrl kot župnik na Višnici na Hrvaškem. Katarina je bila polhlevna, bogaboječa žena, večkrat je zahajala na leto k spovedi, rada je tudi hodila na božje pote, še lansko leto je hodila na božjo pot na Bistrico in od ondod na Višnico, kjer je zadnjikrat dolgo molilo na grobu svojega nepozabnega sina. Kako so vrlo pokojnico spoštovali tukajšnji okoličani, dokazal je sijajen sprevod. Na pokopališču se domači gospod župnik vzeli od nje lepo slovo in nam prisotnikom med ostalim povedali, da je nekaj dnij pred smrtjo prišla k njim, plačala sv. mašo za svoja pokojna moža Tomaža Pevca in Andraža Zadravca, ter je zelela, naj bi se božja služba opravila na dan sv. Tomaža, h kateri bi sama rada prišla, toda Bog je inace obrnil, baš istega dne večer jo je k sebi poklical. Uzorni ženi in vrli materi blag spomin! F.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Za delavce, ki so na Dunaji brez dela in zato tudi brez jela, nabralo se je pri 170.000 gl., vendar pa še ne zadostuje svota, da-si ni mala, za vse. Med njimi pa je tudi tacihi veliko, katerim diši pač jelo, ne pa delo. Le-ti so tudi sedaj največji kričaci. — Da

*) To razsodbo imamo v rokah.

se denarna veljava uravna v naši državi ter nabije na nemško kopito, to je sedaj že blizo gotovo; ime »goldinar« pa nam ostane še tudi na dalje.

Česko. Vlada je predložila deželnemu zboru v Pragi načrte za spravo med Čehi in Nemci. Češki poslanci in sedaj že tudi ti veleposetnikov nimajo volje za to, da se v deželni zboru razpravlja sedaj o spravi, ko je česko ljudstvo vidno zoper njo. Za-njo so samo nemški poslanci in vlada na Dunaji. — Dr. Rieger, zaslužni vodja staročeske stranke, misli neki na to, da odloži vse častne službe.

Štajarsko. V Gradci so izvolili za poslanca v državnem zboru Hugona Skala, njegov nasprotnik dr. Starkel je dobil precej manj glasov. Drž. zbor ne bode na dobičku z novim poslancem, pa bi si ne pridobil ničesar tudi z njegovim nasprotnikom. — Ravnatelj na prvem c. kr. gimnaziji v Gradci, dr. Ferd. Maurer je postal deželni nadzornik srednjih šol po Spodnji Avstriji. Svoje dni je bil profesor na c. kr. gimnaziji v Celji.

Koroško. Deželni predsednik v Celovci, baron Schmid-Zabierow dela sicer, kolikor more, za nemštvo, vendar pa mu še nemški kričači ne zaupajo po vsem ter mu očitajo, da piše sam sebi hvalo v Celovčanki, ki izhaja na stroške države. No ti že poznajo svojega moža. — Slov. kmetje, ki prosijo slov. šole za svoje otroke, so nemškutarjem vedno le hujskači in hvala Bogu, teh »hujskačev« število množi se čedalje bolj, tudi v naši soseščini, v Prevaljah.

Kranjsko. Deželni glavar, Oton Detela, je nekaterim sicer na poti, vendar pa se kaže, da je mož in prav na svojem mestu. Dež. zbor je imel doslej že dve seji. Deželni predsednik, baron Winkler je v dež. zboru naznanil na neko vprašanje, da se delo za dolenjsko železnico začne že v prav kratkem času. — S Krškega polja jeli so se ljudje trumoma seliti v Ameriko ter upajo na bogat zaslužek v novem svetu, ali kaj, če jih njih upanje vara?

Primorsko. Slov. trgovci v Gorici se tožijo, da jih drugo slov. ljudstvo premalo podpira, posebno pa še narodnjaki v mestu nosijo neki svoje denarje kaj radi v štacune laških trgovcev. Tako pač ni prav, toda dogodeva se enako tudi po drugih mestih.

Tržaško. Vlada tirja sedaj od mestnega svetovilstva v Trstu proračun stroškov, ki bi jih bilo, ako se ustanovite v mestu dve slov. ljudski šoli. Svetovilstvo računi taci stroškov na 70.000 glđ. in se ve, da se jih mesto brani. Ako pa je vladni resnica, tedaj se jih svetovilstvo gotovo ne ubrani in toliko denarja se že najde, če enkrat mora.

Istersko. V Pazinu je umrl župnik Simon Matejčić, bil je tudi mestni zastopnik ter vrl slov. rodoljub. — »Banka Slavija« je odločila 200.000 glđ. za posojila revnim slov. in hrv. kmetom v Istri.

Hrvaško. V mestnem zastopu v Zagrebu so bile te dni hude razprave in puščice so letele najbolj na župana, češ, da zanemarja vedoma in hotoma mestne koristi. Ne vemo, koliko je na tem očitani resnice, upamo pa, da ne veliko.

Ogersko. V državnem zboru se je doslej precej mirno in adreso do Nj. veličanstva so v obeh hišah, gosposki in poslaniški, vsprejeli brez dolžjih razprav. — Grof Czaky, sin ministra za uk in bogočastje, se je uni dan ustrelil, ne da bi se znalo, kaj da mu je morilno orožje potisnilo v roke, a pravi se, da je bil 24 let star, toda že sit življenja. Prave vzgoje torej pri njem že ni bilo.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so poslali prelepo pismo tistim katol. možem na Dunaji, ki so bili lani koncem

leta poslali do njih adreso udanosti. — Kardinal Mermillo je umrl, svoje dni je bil škof v Švici pa je trpel veliko preganjanja od protestantovskih rojakov svojih.

Italijansko. Huda nevihta se zbira neki nad glavo ministra Rudinija in njegovih tovarišev. Očita se jim, da njih gospodarjenje z državnim denarjem ni dobro. Težko pa je gospodariti, ako ni dovolje denarja, za vse potrebe.

Francosko. Nekateri katol. poslanci trudijo se za to, da spravijo vse katol. stranke pod eden klobuk t. j. v eden klub, ki naj dela na to, da se ne kratijo več s tako silo pravice sv. cerkve gledé na šole in samostane, v drugih rečeh pa dela vsaka stranka za svoje posebne želje. Ni dvoma, da je to dobra misel, toda izpeljati jo bode težko. — Predsedniku republike so vzeli radikalci, republikanci najhujše vrste, za zlo, da ni vsprejel Constansa v novo ministerstvo, a predsednik se izgovarja, da to kratko in malo ni bilo mogoče, ker bi potlej drugi ministri ne bili vsprejeli svoje službe.

Belgijsko. V Bruselji imajo velike preiskave, ker je vlada izvedela, da se je v neki tovarni ukradlo veliko dinanita t. j. streliva, ki je sila nevarno za poslopja. Sum leti na nejevoljne delavce, češ, da bi le-ti radi razstrelili hiše in tovarne onih mož, ki ne marajo za to, da dobé delavci volilne pravice.

Angleško. V Londonu, glavnem mestu velike Anglije, so pri volitvah v občinski svet zmagali nasprotniki sedanje vlade, tedaj možje iz stranke Gladstoneja. Iz tega se sklepa, da se bliža doba te stranke gledé na vlado, na ministerske stole; po naših mislih pa še to ni tako gotovo.

Nemško. Cesar Viljem je še mlad in rad govori, toda njegova beseda ni vselej srečna ter daje liberalcem priliko, da napadajo njegovo vlado tudi v taci rečeh, ki so hvale vredne. Posebno »vrezal« se je neki cesar pri svojem govoru v Braniborskem deželni zboru; tu je rekel neki: Kdor ni zadovoljen z mojo vlado, naj strese prah s čevljev ter gre v drugo državo! Resnica, to se reče lahko, ali izpolni se že težje.

Rusko. Na nemških in avstrijskih mejah ima Rusija veliko vojaštva in zatrjuje se, da dobi general Gurko v Varšavi poveljništvo čez vse in general Ganecki, poveljnik v Vilni, dobi neki potem drugo enako službo. Ako se to vresniči, pa smo^o s tem za eno stopinjo bližje vojski.

Srbsko. Mati kralja Aleksandra, kraljica Natalija, je razpustila svoj dvor t. j. gospe in gospode, ki so bili pri njej, kot srbski kraljici, doslej v službi in je rekla, da ne stopi prej na srbsko zemljo, dočim je nje sin, kralj Aleksander, ne pokliče k sebi. Dokler še ta nima let, ne more tega storiti in kdo ve, če bode pozneje to hotel!

Turško. Pravoslavni očak v Carigradu misli v resnici na to, da dovoli Bolgarom tri nove škofje, ali boji se, da pride s tem v zameru pri ruskem caru. Zato je poslal sedaj svojega tajnika k njemu, naj poizvé, kako da misli o tej reči car in »sveti zbor« v Petrogradu.

Grško. Minister Deliannys ni hotel pustiti svoje službe, da-si je kralj Jurij to od njega tirjal in ker je drž. zbor v Atenah potegnil z ministrom, zato ga bode nova vlada razpustila in razpisala bode nove volitve.

Afrika. Na zahodnjem delu Afrike je sedaj upanje, da se ustavi trženje s sužnji, ker je več vlad si seglo v roke, da ga hoče zatreti. Volja je sicer dobra, toda ali bode stanovitna?

Amerika. Neka bogata rodbina, Canfield-Rubber, v Novem Yorku razpisuje darilo 5000 tolarjev za najboljšo pesem, primerno za razstavo leta 1893 v Chicagu. Bog zna, kacihi rečij še vse izvemo, predno pride do razstave.